

[Pia Kjærsgaard]

på lånemarkedet, inden der bliver bremset op for disse uhyrligheder.

Så er der en Storebæltsbro undervejs, medmindre der bliver en mere fornuftig mandatfordeling efter valget. Der er nogle, der vil have hybridnettet gennemført, uanset hvad det koster. Der er udgifter til at skaffe os verdens rene vand og en lang række andre uhyrligheder, som vi gerne så bremset. Der er rig mulighed for at få bremset disse milliardinvesteringer, så vi ikke skal ud og låne nye 100 milliarder i år.

Erhvervslivets svækkelse, som er sket støt og roligt ikke mindst efter miljøkravene, vil give nye bagslag. Den eksport, vi skal leve af, er gået tilbage, og den skaffer ikke Danmark den omsætning, vi har brug for. Overenskomsterne i foråret gjorde bestemt ikke disse forhold bedre.

Men når så valget er overstået, skal der tælles mandater. Forhåbentlig har vælgerne givet Fremskridtspartiet det antal mandater, der vil give os den indflydelse, som Danmark så hårdt trænger til. Vi er klar til at indgå i et samarbejde med det antal partier, der fortsætter fra denne regering, og vi skal da ikke skjule, at vi ikke ville blive spor deprimerede, hvis Det Radikale Venstre fik en længere tænkepause uden indflydelse.

Jeg har selvfølgelig noteret mig, at hr. Niels Helveg Petersens problem, hvis Fremskridtspartiet igen skal være tungen på vægtskålen, er meget stort, men jeg deler ikke hr. Niels Helveg Petersens forskrækkelse.

Jeg har kigget lidt i referatet af de tidligere forhandlinger og fandt finansminister Christophersen, der under tredje behandling af finansloven (Folketingstidende 1982-83, sp. 3477-3478) i 1982 sagde følgende:

»En særlig hjertelig tak til regeringspartiernes ordførere, men også tak til hr. Bilgrav-Nielsen og til hr. Glensgård, hvis partier i betydeligt omfang er med til at sikre, at denne politik føres igennem, selv om vi kan være uenige om mange ting.«

Da statsministeren holdt sin åbningstale i oktober 1983, sagde han bl.a. (Folketingstidende 1983-84, I. samling, sp. 266):

»Derfor vil jeg sige, at vi vil gerne samarbejde, og vi havde et godt samarbejde i fjor med Det Radikale Venstre og med Fremskridtspartiet.«

Det har, som disse udtalelser viser, været et samarbejde, som i hvert fald Venstre og de

Konservative har været tilfreds med. At de Radikale så i sidste instans i 1983 blokerede for et samarbejde, hvor Fremskridtspartiet fik indflydelse, skal vi selvfølgelig dybt beklage.

Det fik bl.a. Socialdemokratiet til at skifte holdning, så finansloven for 1984 blev nedstemt. Havde Det Radikale Venstre været indstillet på en mere demokratisk holdning, så er det langtfra sikkert, det var sket.

Derfor vil jeg gerne allerede nu advare Det Radikale Venstre mod at fortsætte sin antisamarbejdsholdning. Efter min mening vil der være grundlag for et nyt godt samarbejde med de antisocialistiske partier, der findes herinde. Det Radikale Venstre er selvfølgelig ikke medregnet blandt disse, eftersom et parti, der ikke ønsker et forsvar for vores land, må være socialistisk. Men alligevel vil vi da være åbne for et samarbejde, hvis det bliver nødvendigt. Fremskridtspartiet er faktisk et demokratisk indstillet parti.

For få dage siden blev et af regeringspartiernes medlemmer, hr. Fogh Rasmussen, citeret i Ekstra Bladet for at kalde regeringens arbejde for ufornuftigt og det seneste indgreb over for amterne for skuffende svagt. Til trods for disse udtalelser har hr. Fogh Rasmussen støttet hvert eneste af regeringens ufornuftige og skuffende svage indgreb i de sidste fem år. Disse udtalelser er faktisk ret så typiske for denne regerings partiers medlemmer. Man siger ét til pressen og skynder sig at glemme, hvad man har sagt, når der stemmes her i salen. Det er faktisk borgerligt hykleri, så det klodser.

Et ikke uinteressant punkt i denne regerings politik er spørgsmålet om brugerbetaling. Det er indlysende, at der er sund fornuft i brugerbetaling, men ikke på alle områder. Regeringen har før været inde på betaling i forbindelse med sygdom og hospitalsophold. Det vil Fremskridtspartiet aldrig nogen sinde give tilslutning til. Betaling for bogudlån og plade- og kunstudlån er da i orden, hvis vi ikke helt kan få standset alt det udlån fra bibliotekerne af plader og kunst, og hvad man ellers kan låne.

Men også på områder som f.eks. teaterbesøg og fritidsundervisning vil det være naturligt, at der betales et beløb. Men så skal der naturligvis indføres en lempelse i skattetryk - det skattetryk, som vi taler så meget om i Danmark - før den slags kan gennemføres.